

G CONSELLERIA
O PRESIDÈNCIA
I I ADMINISTRACIONS
B PÚBLIQUES
/ ESCOLA BALEAR
ADMINISTRACIÓ PÚBLICA

Document: diligència
Expedient: Concurs-oposició C2
Emissor: A04035968

FAIG CONSTAR:

1. Que en data 15 de gener de 2024, es van publicar la llista provisionals de persones que han superat l'exercici del cos auxiliar tributari del procés d'estabilització per concurs oposició per cobrir les places de personal funcionari de l'Agència Tributària de les Illes Balears (BOIB 168, de 27 de desembre 2022).
2. Que en data 21 de febrer de 2024 els membres del Tribunal s'han reunit i han resolt les al·legacions i reclamacions presentades pels aspirants del cos auxiliar, en temps i forma, a l'examen tipus test que es va realitzar el passat dia 13 de gener de 2024 del procés d'estabilització esmentat anteriorment, d'acord amb els fonaments jurídics següents:

Al·legacions presentades pels aspirants del cos auxiliar (TORN 1):

Impugnació sobre el nombre de respostes encertades

La Sra. M.G.P. amb dni número ***4155**, al·lega que ha encertat 32 preguntes d'un total de 40, per la qual cosa li correspon 48 punts i no 46,50. Revisat el full de respostes de l'aspirant es comprova que ha comès 9 errades (preguntes 3, 5, 8, 13, 17, 21, 30, 36 i 37), de manera que els 46,50 punts que se li han atorgat estan correctes.

Impugnació/al·legacions de les preguntes de l'examen tipus test

Pregunta número 6 (torn 1) de l'examen tipus test:

La pregunta 6 està redactada en els termes següents:

6. Quina d'aquestes administracions no és territorial?

- a) L'Administració general de l'Estat.
- b) Els ens del sector públic instrumental.
- c) L'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
- d) L'Ajuntament de Palma.

El llistat de respostes correctes publicat al portal de l'opositor estableix que l'opció correcta és la a). Contra aquesta pregunta s'han formulat 89 impugnacions, la pràctica totalitat de les quals consideren que la resposta correcta és la b): *Els ens del sector públic instrumental*.

Els arguments fets servir pels aspirants per defensar que la resposta correcta és la b) són els següents:

- **Article 97 i 137 de la Constitució espanyola.** L'Administració pública és una part de l'organització territorial de l'Estat, d'aquí **que el punt de partida l'hem de situar a la Constitució Espanyola, que** reconeix a l'article 137 l'existència, juntament amb l'Administració General de l'Estat que recollia l'article 97 d'altres administracions públiques pròpies de l'organització territorial que estableix la Constitució: **municipis, províncies i comunitat autònomes**. L'article 137 especifica clarament que *"El Estado se organiza territorialmente en municipios, en provincias y en la Comunidades Autónomas que se constituyan. Todas estas entidades gozan de autonomía para la gestión de sus respectivos intereses."*

- **Diccionario panhispánico del español jurídico de la Real Academia española**, que defineix com Administració territorial *"Administración caracterizada por extender sus competencias a un territorio concreto. Las principales administraciones territoriales están mencionadas en la Constitución y son la Administración del Estado, la de cada una de las comunidades autónomas, las provinciales y municipales. También son administraciones territoriales las islas, las comarcas y otras divisiones interiores. Tienen atribuidas las potestades administrativas más generales, la titularidad de los servicios públicos y el dominio público. CE, art. 137; LRBRL, art. 1 y 3."*

- La Llei 40/2015, d'1 d'octubre, de règim jurídic del sector públic estableix:

article 55. Estructura de l'Administració general de l'Estat.

1. L'organització de l'Administració general de l'Estat respon als principis de divisió funcional en departaments ministerials i de gestió territorial integrada en les delegacions de Govern en les comunitats autònomes, llevat les excepcions previstes per aquesta Llei.

2. L'Administració general de l'Estat comprèn: a) L'organització central, que integra els ministeris i els serveis comuns. b) L'organització territorial. c) L'Administració general de l'Estat a l'exterior.

- L'article 1 de la Llei 7/1985, de 2 d'abril, reguladora de les bases de règim local estableix que els municipis són entitats bàsiques de l'organització territorial de l'Estat i via immediata de participació ciutadana.

Article 2 de la Llei 7/2010, de 21 de juliol, del sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears.

Article 2. Àmbit d'aplicació i naturalesa dels ens

1. Integren el sector públic instrumental de la comunitat autònoma de les Illes Balears els ens que s'esmenten a continuació, sempre que estiguin sota la

dependència o vinculació de l'Administració de la comunitat autònoma en els termes que preveu aquesta llei:

- a) Els organismes autònoms.
- b) Les entitats públiques empresarials.
- c) Les societats mercantils públiques.
- d) Les fundacions del sector públic.
- e) Els consorcis.

2. Les entitats esmentades en les lletres a) i b) de l'apartat anterior són organismes públics de **naturalesa institucional** amb personificació pública.

Les entitats esmentades en les lletres c) i d) de l'apartat anterior són organismes de titularitat pública de **naturalesa institucional** amb personificació privada.

- Diccionario panhispánico del español jurídico de la Real Academia española, defineix l'Administració institucional com "*la Administración integrada por todos los organismos creados para la satisfacción de necesidades públicas concretas o para la obtención de fines específicos que se consignan en sus normas reguladoras. Se descentralizan en ella algunas funciones (descentralización funcional) que inicialmente son competencia de la Administración territorial de la que dependen. Esta les fija un presupuesto y supervisa sus actuaciones.* LRJSP, art. 2.2. Por ejemplo, organismos autónomos, agencias, entes públicos empresariales.

D'acord amb l'exposat l'Administració institucional no és una administració territorial. A més, com afirma un dels impugnants no tots els ens enumerats a l'article 2 de la Llei 7/2010 tenen la consideració d'Administració pública.

És imperatiu aclarir que s'ha produït un error tipogràfic. Resulta evident que la resposta a): *L'Administració general de l'Estat* no és la resposta correcta perquè aquesta és una administració territorial. És a dir, a l'hora de plasmar la resposta correcta en el full de respostes s'ha produït un error, que cal rectificar, per la qual cosa, s'ha de considerar com a **resposta vàlida l'opció b): Els ens del sector públic instrumental** no tenen la consideració d'Administració territorial.

Pregunta número 8 (torn 1) de l'examen tipus test:

La pregunta 8 està redactada en els termes següents:

8. Amb relació a les competències transferides o a les delegades, els consells insulars:

- a) Tenen potestat reglamentària sobre les primeres pel fet de ser pròpies.
- b) No tenen potestat reglamentària en cap cas, ja que aquesta es reserva al Govern de les Illes Balears, si bé haurà de formular una consulta als consells insulars durant el procés d'elaboració de les normes.
- c) Tenen potestat reglamentària en qualsevol cas.
- d) Tenen potestat reglamentària quan així ho diguin les lleis de transferència o de delegació.

El llistat de respostes correctes publicat al portal de l'opositor estableix que l'opció correcta és la d). Contra aquesta pregunta s'han formulat 47 impugnacions.

Per poder contestar a les nombroses al·legacions presentades s'ha de tenir en compte la normativa aplicable en relació a les competències transferides o a les delegacions als consells insulars.

En primer lloc, cal aclarir que la pregunta s'emmarca dins la Llei 4/2022, de 28 de juny, de consells insulars. Cal fer aquest aclariment perquè algunes de les impugnacions esmenten com a normativa aplicable (l'article 19 i 29.2 de) la Llei 8/2000, de 27 d'octubre, de consells insulars, quan aquesta Llei ha estat expressament derogada per la Llei 4/2022.

En segon lloc, la pregunta versa sobre les competències TRANSFERIDES O DELEGADES als consells insulars. En aquest sentit diverses al·legacions consideren que la resposta d): *Tenen potestat reglamentària quan així ho diguin les lleis de transferència o de delegació* no constitueix una resposta vàlida pels motius següents:

Tal y como señala la exposición de motivos de la nueva Ley 4/2022, de 28 de junio, de consejos insulares: "En cuanto a las **competencias delegadas**, constituye una novedad la posibilidad de instrumentar las delegaciones a los consejos insulares mediante un *decreto aprobado en Consejo de Gobierno*, fórmula más ágil que ya rige en la legislación estatal de régimen local." En consecuencia cuando se regulan las "competencias delegadas", esta Ley establece en sus artículos 109 y 110 que:

Artículo 109. Contenido

1. La delegación de la función ejecutiva y la gestión en los supuestos del artículo 71 del Estatuto de Autonomía, y en cualquier otro en el que lo permitan las leyes, comporta la atribución a los consejos insulares del ejercicio de la competencia, conservando su titularidad la comunidad autónoma.
2. La delegación se acordará *mediante un decreto aprobado en el Consejo de Gobierno* si es aceptada previamente por los consejos insulares interesados mediante un acuerdo del pleno respectivo adoptado por mayoría absoluta.
3. El Gobierno comunicará la propuesta de delegación de competencias al Parlamento.

Artículo 110. Decretos de delegación

Los decretos de delegación concretarán los tipos y el alcance de las competencias que se delegan y contendrán las determinaciones previstas con carácter general para las propuestas de traspasos de funciones y servicios.

En consecuencia, la delegación de competencias no se hace por una "Ley" sino por un "decreto de delegación" aprobado por el "Consejo de Gobierno", correspondiendo a este Decreto de delegación concretar los tipos y el alcance de competencias que se delegan.

Per tant, cal considerar incorrecta la resposta d) atès que no es pot parlar pròpiament de lleis de delegació de competències sinó de decrets de delegació.

En tercer lloc, alguns aspirants consideren que la l'opció correcta és la a): *Tenen potestat reglamentària sobre les primeres pel fet de ser pròpies*. Fonamenten aquesta conclusió en els termes següents:

De acuerdo con el art. 72.1 Estatuto de Autonomía de las Illes Balears "en las competencias que son atribuidas como propias a los Consejos Insulares, estos ejercen la potestad reglamentaria."

Los Consejos Insulares pueden tener competencias propias no solo respecto de aquellas que les vengan atribuidas por la legislación estatal, sino que que les podrán ser transferidas mediante una ley del Parlamento, competencias con funciones ejecutivas y de gestión (para aquellas que les han sido delegadas) pero, en definitiva, en aquellas competencias que son atribuidas como propias ejercen la potestad reglamentaria.

Artículo 29 Ley 8/2000

3. Las competencias transferidas tendrán la consideración de competencias propias de los consejos insulares y, consecuentemente, éstos las ejercerán en régimen de autonomía y bajo su propia responsabilidad, atendiendo siempre a la adecuada coordinación con la Administración de la comunidad autónoma.

No obstant això, aquesta tesi no pot prosperar perquè la vigent Llei 4/2022 ja no fa servir la mateixa redacció de la derogada Llei 8/2000 a l'article 29.3 sinó que estableix en relació amb les competències transferides el següent:

Article 98. Transferència de competències de l'article 71 de l'Estatut d'Autonomia

2. La transferència té per objecte la funció executiva i la gestió de la matèria corresponent. També pot tenir per objecte l'exercici de la potestat reglamentària en la mesura en què sigui necessària per a l'execució de la normativa de la comunitat autònoma.

La vigent redacció de l'article 98.2 de la Llei 4/2022 ja no diu que les competències transferides tindran la consideració de competències pròpies dels consells insulars, per la qual cosa, cal col·legir que la resposta a) tampoc és correcta.

En definitiva, cap de les quatre opcions de la pregunta 8 és correcta. Per tant és d'aplicació el disposat a l'apartat 6 de l'annex 3 de la Resolució de la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat de 16 de setembre de 2022 per la qual s'aprova la convocatòria del procés d'estabilització per concurs oposició per cobrir les places de personal funcionari de l'Administració general i especial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, segons el qual podrà anul·lar-se una pregunta «perquè totes les respostes plantejades són incorrectes», com n'és el cas de pregunta 8.

Per tot això, aquest tribunal acorda anul·lar la pregunta núm. 8.

Pregunta número 14 (torn 1) de l'examen tipus test:

La pregunta 14 està redactada en els termes següents:

14. En relació amb el deure de complir les instruccions i les ordres rebudes del personal superior jeràrquic, l'article 124 de la Llei de la funció pública de la comunitat

autònoma de les Illes Balears, estableix que si el funcionari o funcionària considera que l'ordre rebuda és contrària a la legalitat:

- a) Ha de complir-la i posteriorment denunciar aquest fet davant el superior jeràrquic de qui ha emès l'ordre considerada il·legal.
- b) Podrà sol·licitar-la per escrit, i un cop rebuda, podrà comunicar immediatament la discrepància al personal superior jeràrquic, el qual ha de decidir o resoldre motivadament.
- c) Podrà sol·licitar-la per escrit a l'efecte de quedar exempt de responsabilitat.
- d) Podrà negar-se directament a complir-la.

El llistat de respostes correctes publicat al portal de l'opositor estableix que l'opció correcta és la b). Contra aquesta pregunta s'ha formulat una impugnació, en la qual s'al·lega el següent:

Pregunta 14 – la respuesta propuesta es confusa ya que no atiende a lo establecido en el art. 54 del Real Decreto Legislativo 5/2015.

Sembla que l'aspirant ha comès una confusió perquè la pregunta no versa sobre el Reial decret legislatiu 5/2015, sinó que es refereix al contingut de l'article 124.2 de la Llei 3/2007, de 27 de març, de la funció pública de la comunitat autònoma de les Illes Balears que estableix:

2. El deure de complir les instruccions i les ordres rebudes del personal jeràrquicament superior s'entén sens perjudici que el personal pugui formular els suggeriments que consideri oportuns per millorar l'execució de les tasques encomanades.
Si el funcionari o la funcionària considera que l'ordre rebuda és contrària a la legalitat, **la pot sol·licitar per escrit i, una vegada rebuda, podrà comunicar immediatament la discrepància al personal jeràrquicament superior, el qual decidirà o resoldrà motivadament.** En cap cap no s'han de complir les ordres que impliquin comissió de delictes.

La resposta correcta, que és la b) figura en norma clara, i a més no dona marge a cap altra interpretació (STSJ Madrid de 3 de juny de 2008 – rec. 402/2005-). Per tant es confirma que la resposta b) és la correcta.

Pregunta número 18 (torn 1) de l'examen tipus test:

La pregunta 18 està redactada en els termes següents:

18. Pel que fa a les matèries en què la Comunitat Autònoma de les Illes Balears té competència exclusiva:

- a) Són estrictament les enumerades en l'article 30 de l'Estatut d'autonomia.
- b) Els consells insulars no poden exercir la potestat reglamentària.
- c) La funció executiva correspon únicament al Govern de la Comunitat Autònoma.
- d) La potestat legislativa correspon al Parlament de les Illes Balears, sense perjudici de les competències atribuïdes a l'Estat en la Constitució.

El llistat de respostes correctes publicat al portal de l'opositor estableix que l'opció correcta és la d). Contra aquesta pregunta s'ha formulat 11 impugnacions. Abans de passar al seu examen hem d'aclarir que s'entén per competència exclusiva

sobre una matèria, i un cop contestada aquesta qüestió estarem en disposició de poder contestar la pregunta 18.

Consultat el Manual de *Derecho Administrativo, parte general* (Miguel Sánchez Morón, 18a edició, 2022, editorial Tecnos), en la pàgina 323 aborda la qüestió relativa a les competències exclusiva en els termes següents:

En materia de competencia exclusiva, corresponde a la Comunidad Autónoma dictar toda la legislación sobre la materia – leyes y reglamentos -, de manera que el derecho estatal sólo puede ser supletorio de esa legislación en los términos que diremos, así como la totalidad de las competencias administrativas de ejecución de la legislación vigente, [...]

Ello implica que le ordenamiento jurídico de las Comunidades Autónomas tiene su ámbito normativo propio, separado del estatal y delimitado por razón de la materia, un ámbito que no puede ser ilícitamente invadido por la legislación del Estado. Es decir, el principio básico que rige las relaciones entre la legislación de uno y otra es el de competencia *ratione materiae*. Cada una regula materias diferentes, de manera que entre las leyes y reglamentos del Estado y las leyes y reglamentos de las Comunidades Autónomas no hay una relación de jerarquía o de subordinación, sino de *separación de competencia*.

Ahora bien, algunas – no pocas – de las competencias que en los Estatutos se denominan exclusivas no son en realidad tales, pues a esa calificación se añade que lo son *sin perjuicio de o respetando* las competencias que sobre las mismas materias u otras más amplias o concurrentes corresponden al Estado. Así sucede, por ejemplo típicamente, en los sectores económicos (agricultura y ganadería, industria, comercio interior, instituciones de crédito, etc.) **en que no es posible excluir las competencias que el Estado mantiene sobre la ordenación general de la economía** (art. 149.1.11 y 13) y que afectan a los diferentes sectores económicos. Pero sucede igualmente en otras materias. En realidad, las llamadas *cláusulas sin perjuicio* (o similares) **indican que no estamos ante una competencia verdaderamente exclusiva**, sino compartida. Incluso cuando los Estatutos precisan que la respectiva Comunidad Autónoma tiene una competencia exclusiva *en todo caso*, ello no excluye el ejercicio de las competencias que el Estado tenga atribuidas por la Constitución sobre el mismo espacio físico y objeto jurídico (STC 31/2010).

D'acord amb aquesta exposició doctrinal algunes de les competències enumerades a l'article 30 de l'Estatut d'autonomia de les Illes Balears, tot i se conceptuen d'exclusives no ho són. A tall d'exemple, l'article 30 estableix:

Competències exclusives

La Comunitat Autònoma té la competència exclusiva en les matèries següents, **sense perjudici** del que disposa l'article 149.1 de la Constitució:

[...]

10. Agricultura i ramaderia. Qualitat, traçabilitat i condicions dels productes alimentaris que se'n deriven. L'exercici d'aquestes competències es farà d'acord amb l'ordenació general de l'economia.

Com es pot comprovar, tot i que l'article 30 titlla de «competències exclusives» de la Comunitat Autònoma el 51 punts que enumera, algunes d'elles no ho són, com

n'és el cas de l'agricultura i ramaderia atès que l'Estat manté l'ordenació general sobre l'economia (art. 149.1.13). L'enunciat de l'article 30 fa servir la clàusula «sin perjuicio» tal com adverteix el text doctrinal que hem reproduït, indicatiu de què no estem davant una competència exclusiva de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.

Per tant, no podem admetre com a vàlida la resposta d): *La potestat legislativa correspon al Parlament de les Illes Balears, sense perjudici de les competències atribuïdes a l'Estat en la Constitució,*

Tampoc podem admetre com a vàlida la resposta c): *La funció executiva correspon únicament al Govern de la Comunitat Autònoma,* tot i que en les competències exclusives la funció executiva correspon al Govern autonòmic, perquè la virtualitat de les competències exclusives és atribuir les competències legislatives i executives a la CCAA, no només les executives. En aquest sentit, cal treure a col·lació la STC 31/2010, de 28 de juny, que examina, entre d'altres, la redacció de l'article 110.1 de l'Estatut de Catalunya que estableix:

Article 110. Competències exclusives

1. Correspon a la Generalitat, en l'àmbit de les seves competències exclusives, de forma íntegra la potestat legislativa, la potestat reglamentària i la funció executiva.
[...]

El fonament jurídic 59 de l'esmentada sentència comenta aquest precepte en els termes següents:

[...] Nada puede objetarse a un precepto que se limita a describir como consustanciales a la titularidad de competencias exclusivas el ejercicio de las potestades legislativa y reglamentaria, así como el de la función ejecutiva, pues, como poder público dotado de autonomía política para su autogobierno en el marco de la Constitución, es evidente que, respetado el límite de las competencias reservadas al Estado, las Comunidades Autónomas pueden ser titulares exclusivas de cuantas potestades normativas y actos de ejecución puedan tener por objeto la disciplina y ordenación de las materias atribuidas a su exclusiva competencia. En otras palabras, siendo constitucionalmente posible la asunción autonómica de competencias que se quieren exclusivas sobre materias determinadas, o sobre sectores materiales de una misma realidad, es constitucionalmente necesario que con ellas se atribuya a las Comunidades Autónomas el ejercicio de cuantas potestades y facultades agotan el tratamiento normativo de la materia o del sector material sobre los que se proyecta y en los que se realiza la competencia así calificada.

Per acabar, cal assenyalar que les 11 impugnacions presentades consideren que la resposta correcta és la a): *Són estrictament les enumerades en l'article 30 de l'Estatut d'Autonomia,* pels motius següents:

[...] es correcta, pues el artículo 30 del Estatuto de Autonomía de la CAIB, cita textualmente: *"La Comunidad Autónoma tiene la competencia exclusiva en las siguientes materias, sin perjuicio de lo dispuesto en el artículo 149.1 de la Constitución."*

En el referido artículo 149.1 de la CE, se enumeran las competencias exclusivas que corresponden al Estado. El apartado 3 del mismo artículo 149, cita textualmente:

"Las materias no atribuidas expresamente al Estado por esta Constitución podrán corresponder a las Comunidades Autónomas, en virtud de sus respectivos Estatutos..".

No obstante no se especifica que puedan corresponder a las Comunidades Autónomas con carácter exclusivo, aspecto que sí se expresa de forma clara en el artículo 30 del Estatuto de autonomía de la Comunidad Autónoma de las Illes Balears.

Hem exposat que entén la doctrina i jurisprudència del TC per competències exclusives, i és un concepte que no se correspon amb l'article 30 de l'Estatut d'autonomia. No obstant això, tot i seguint el criteri de què les competències exclusives de la Comunitat Autònoma són les enumerades en l'article 30 perquè això s'estableix en aquest precepte en dir:

La Comunitat Autònoma té la competència exclusiva en les matèries següents, sens perjudici del que disposa l'article 149.1 de la Constitució:

Hem d'assenyalar que la resposta a) tampoc seria vàlida perquè l'Estatut parla de competències exclusives als articles 34 i 35. En concret estableix:

Article 34

Protecció i foment de la cultura

1. La Comunitat Autònoma té competència exclusiva respecte de la protecció i el foment de la cultura autòctona i del llegat històric de les Illes Balears. [...]

Article 35

Ensenyament de la llengua pròpia

La Comunitat Autònoma té competència exclusiva per a l'ensenyament de la llengua catalana, pròpia de les Illes Balears., d'acord amb la tradició literària autòctona. [...]

Per aquest motiu no es poden admetre les impugnacions presentades.

Per tot això, considerem que cap de les quatre opcions de la pregunta 18 és correcta. I per aquest motiu és d'aplicació el disposat a l'apartat 6 de l'annex 3 de la Resolució de la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat de 16 de setembre de 2022 per la qual s'aprova la convocatòria del procés d'estabilització per concurs oposició per cobrir les places de personal funcionari de l'Administració general i especial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, segons el qual podrà anul·lar-se una pregunta «perquè totes les respostes plantejades són incorrectes», com n'és el cas de pregunta 18.

Pregunta número 28 (torn 1) de l'examen tipus test:

La pregunta 28 està redactada en els termes següents:

28. Quina d'aquestes funcions no té atribuïda una oficina d'assistència en matèria de registre (OAMR)?

- a) Practicar notificacions per mitjans no electrònics.
- b) Assistir en la identificació i firma electrònica a associacions sense ànim de lucre.
- c) Atorgar apoderaments per compareixença.
- d) Totes són funcions de les OAMR.

El llistat de respostes correctes publicat al portal de l'opositor estableix que l'opció correcta és la d): *Totes són funcions de les OAMR*. No obstant això, s'ha presentat 57 impugnacions.

Un gran nombre d'al·legacions consideren que la resposta d) no és correcta pels motius següents:

Hay que tener en cuenta lo que establecen el art. 12.2 y 14 de la Ley 39/2015, de 1 de octubre, del procedimiento administrativo común de las administraciones públicas.

De acuerdo con estos preceptos, la asistencia en el uso de medios electrónicos, especialmente en lo referente a la identificación y firma electrónica, presentación de solicitudes a través del registro electrónico general y obtención de copias auténticas, se refiere a "los interesados no incluidos en los apartados 2 y 3 del artículo 14 que así lo soliciten" (es decir los interesados que no están obligados a relacionarse electrónicamente). Una asociación, como entidad con personalidad jurídica, está obligada a relacionarse electrónicamente y no tiene derecho a la asistencia en el uso de los medios electrónicos.

Así lo ratifica, además, el punto 3.1 letra g) de la Instrucción 1/2022 del director general de Modernización y Administración Digital, por la cual se establecen las funciones a desarrollar por el personal de las oficinas de asistencia en materia de registros y los requisitos del modelo estándar de una oficina de asistencia en materia de registro, cuando atribuye a las OAMR la función siguiente: *Assistència en l'ús dels mitjans electrònics a les persones interessades que així ho sol·licitin i que no estiguin obligades a relacionar-se electrònicament amb les administracions públiques, en relació amb els tràmits i procediments per als quals es confereixi habilitació, especialment en relació amb la identificació i signatura electrònica i la presentació de sol·licituds a través de la Seu Electrònica de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.*

Doncs bé, davant aquesta exposició, el tribunal no pot fer més que assumir aquests motius com propis per considerar incorrecta la resposta d).

Alguns aspirants consideren que és correcta la resposta a): *Practicar notificacions per mitjans no electrònics*.

L'article 40 del Reial decret 203/2021, de 30 de març, pel qual s'aprova el Reglament d'actuació i funcionament del sector públic per mitjans electrònics, relatiu a les «Oficines d'assistència en matèria de registres en l'àmbit de l'Administració general de l'Estat» estableix:

3. Las Oficinas de asistencia en materia de registros desarrollarán las siguientes funciones:

[...]

g) La práctica de notificaciones, en el ámbito de actuación de esa Oficina, cuando el interesado o su representante comparezcan de forma espontánea en la Oficina y solicite la comunicación o notificación personal en ese momento.

En el mateix terme s'expressa la Instrucció 1/2022 del director general de Modernització i Administració Digital en establir:

18. Pràctica de la notificació o comunicació en suport no electrònic.

18.1. Les oficines d'assistència en matèria de registres de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears podran realitzar una notificació o comunicació a sol·licitud de la persona interessada, o del seu representant, per compareixença espontània en les serves dependències, sempre que aquests no estiguin obligats a relacionar-se electrònicament amb les administracions públiques.

Es cert que les OAMR practiquen notificacions per mitjans electrònics, però no poden considerar com a vàlida la resposta a) perquè les OAMR no fan tot tipus de notificacions per mitjans electrònics. Només poden fer-les a aquelles persones que no estiguin obligades a relacionar-se electrònicament amb les administracions públiques, quan les mateixes compareguin de forma espontània en les OAMR i així ho sol·licitin.

Atès que cap de les quatre opcions de la pregunta 28 és correcta, d'acord amb l'apartat 6 de l'annex 3 de la Resolució de la consellera de Presidència, Funció Pública i Igualtat de 16 de setembre de 2022 per la qual s'aprova la convocatòria del procés d'estabilització per concurs oposició per cobrir les places de personal funcionari de l'Administració general i especial de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, cal anul·lar la pregunta 28 «perquè totes les respostes plantejades són incorrectes»,

Pregunta número 30 (torn 1) de l'examen tipus test:

La pregunta 30 està redactada en els termes següents:

30. El Decret 82/2009, de 13 de novembre, pel qual es regula la gestió de les queixes i els suggeriments sobre el funcionament dels serveis públics de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears és aplicable a:

- a) Totes les administracions públiques de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
- b) Només a les conselleries de l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears.
- c) Els ajuntaments i els consells insulars.
- d) Totes les respostes són incorrectes.

El llistat de respostes correctes publicat al portal de l'opositor estableix que l'opció correcta és la d). S'han presentat 2 impugnacions.

Per resoldre aquesta pregunta s'ha d'acudir a l'article 1.2 del Decret 82/2009, el qual estableix:

Article 1

Objecte i àmbit d'aplicació

[...]

2. Aquest Decret és aplicable:

- a) A l'Administració de la Comunitat Autònoma de les Illes Balears, a les entitats autònomes, a les empreses públiques i a les fundacions del sector públic autonòmic que defineix la normativa autonòmica sobre sector públic.
- b) Als consorcis que estiguin finançats majoritàriament per l'Administració de la Comunitat Autònoma, o aquells en què li correspongui designar més de la meitat de les persones que són membres dels òrgans de direcció.
- c) A les persones físiques i jurídiques adjudicatàries de contractes de gestió de serveis públics i de contractes de col·laboració entre el sector públic i privat, tipificats per la Llei 30/2007, de 30 d'octubre, de contractes del sector públic, en relació amb la seva activitat de prestació de serveis.

D'acord amb el precepte reproduït cal col·legir sens dubte que la resposta correcta és la d).

Pregunta número 32 (torn 1) de l'examen tipus test:

La pregunta 32 està redactada en el termes següents:

32. La coordinació d'activitats empresarials implica que:

- a) En un o més centres de treball hi ha més de dues empreses implicades en el desenvolupament laboral.
- b) En un centre de treball hi ha més de tres empreses treballant alhora però no implica cap responsabilitat al titular del centre.
- c) Quan en un mateix centre de treball hi duguin a terme activitats el personal de dues o més empreses, aquestes han de cooperar en l'aplicació de la normativa sobre prevenció de riscos laborals.
- d) Només és necessari la cooperació documental del pla de prevenció.

El llistat de respostes correctes publicat al portal de l'opositor estableix que l'opció correcta és la c). S'ha presentat una impugnació que diu:

PREGUNTA 32: LA CORRECTA ES LA C NO LA B. Art. 24.1 Ley 31/1995, de 8 de noviembre.

1. Cuando en un mismo centro de trabajo desarrollen actividades trabajadores de dos o más empresas, éstas deberán cooperar en la aplicación de la normativa sobre prevención de riesgos laborales. A tal fin, establecerán los medios de coordinación que sean necesarios en cuanto a la protección y prevención.

Sens dubte, l'aspirant ha comés una confusió ja que ella mateixa diu que la resposta correcta és la c), que és la mateixa que s'ha publicat com a correcta pel Tribunal.

Pregunta número 38 (torn 1) de l'examen tipus test:

La pregunta 38 està redactada en els termes següents:

38. D'acord amb la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes:

- a) Les administracions públiques de les Illes Balears han de prendre mesures a fi de fomentar la corresponsabilitat en la vida laboral, la familiar i la personal de les dones i els homes.
- b) Les administracions públiques de les Illes Balears han de prendre mesures a fi de fomentar la corresponsabilitat en la vida laboral, la familiar i la personal de les dones i els homes, tenint en compte els nous models de família.
- c) Les administracions públiques han de prendre mesures de conciliació només en casos de famílies nombroses.
- d) Les administracions públiques han de prendre mesures de conciliació només en casos de famílies monoparentals.

El llistat de respostes correctes publicat al portal de l'opositor estableix que l'opció correcta és la b). S'ha presentat una impugnació en la qual s'al·lega:

Pregunta 38 – la respuesta propuesta no es acorde a lo establecido en el art. 3.1. o) de la Ley 11/2016

La solució a aquesta pregunta podem trobar-la a l'article 51 de la Llei 11/2016, de 28 de juliol, d'igualtat de dones i homes, el qual estableix:

Article 51

Dret i deure de la corresponsabilitat de dones i homes en l'àmbit públic i privat

- 1. Les dones i els homes a les Illes Balears tenen el dret i el deure de compartir adequadament les responsabilitats familiars, les tasques domèstiques i la cura i l'atenció de les persones en situació de dependència, per possibilitar la conciliació de la vida laboral, la personal i la familiar i la configuració del seu temps, a fi d'assolir la igualtat efectiva d'oportunitats de dones i homes.
- 2. **Les administracions públiques de les Illes Balears han de prendre mesures a fi de fomentar la corresponsabilitat en la vida laboral, la familiar i la personal de les dones i els homes, tenint en compte els nous models de família.**

Doncs bé, el que fa la resposta b) és reproduir literalment l'article 51.2 de la Llei 11/2016, motiu pel qual cal desestimar la impugnació i confirmar la resposta b) com a correcta.

Pregunta número 42 (torn 1) de l'examen tipus test:

La pregunta 42 està redactada en els termes següents:

42. D'acord amb l'article 10 del Text refós de l'Estatut bàsic de l'empleat públic, els procediments de selecció del personal funcionari interí han de regir-se pels principis:

- a) De mèrit, capacitat, igualtat, publicitat i celeritat.
- b) De mèrit i capacitat, tal com disposa l'article 103 de la Constitució espanyola.
- c) D'igualtat, mèrit i capacitat.
- d) D'igualtat, mèrit, capacitat i publicitat.

El llistat de respostes correctes publicat al portal de l'opositor estableix que l'opció correcta és la a). S'ha presentat una impugnació.

Per resoldre aquesta impugnació s'ha d'acudir a l'article 10.2 del Text refós de l'Estatut bàsic de l'empleat públic que estableix:

2. Los procedimientos de selección del personal funcionario interino serán públicos, rigiéndose en todo caso por los principios de **igualdad, mérito, capacidad, publicidad y celeridad** y tendrán por finalidad la cobertura inmediata del puesto.

D'acord amb el precepte esmentat cal confirmar la resposta a) com a correcta.

Al·legacions presentades pels aspirants del cos auxiliar (TORN 2):

Impugnació sobre el nombre de respostes encertades

La Sra. EDV amb NIF ***5987* sol·licita la revisió de la nota obtinguda a l'examen (2º torn: Illa d'Eivissa) ja que, al seu parer, no és correcta. Així, l'aspirant considera que la puntuació ha de ser 34,5 punts i no 33 punts.

Amb la finalitat de justificar aquest argument, l'aspirant adjunta còpia del seu full de respostes.

Aquest òrgan de selecció ha realitzat les corresponents comprovacions i la puntuació és la correcta. L'aspirant havia comptabilitzat com a correcta la pregunta núm. 9 (ha contestat l'opció d) quan la resposta correcta és la c).

Impugnació/al·legacions de les preguntes de l'examen tipus test

Pregunta número 5 (torn 2) de l'examen tipus test:

La pregunta 5 està redactada en els termes següents:

6. Indica la resposta incorrecta. Són funcions dels consellers:

- a) Dirigir l'elaboració i l'execució dels plans d'actuació de la conselleria
- b) Reconèixer les obligacions econòmiques i proposar-ne el pagament.
- c) Desenvolupar l'estructura orgànica bàsica de la conselleria que determini les funcions de les unitats administratives i la inscripció dels seus funcionaris
- d) Plantejar conflictes d'atribucions cap a òrgans d'altres conselleries.

El llistat de respostes correctes publicat al portal de l'opositor estableix que l'opció correcta és la c). Contra aquesta pregunta s'ha formulat una impugnació per considerar que totes les respostes són correctes.

Amb l'objectiu de justificar la seva tesi, la interessada al·lega el següent:

1) La pregunta no especifica si s'està fent referència als consellers de la CAIB (art. 57 EAIB), als consellers insulars (art. 64 EAIB) o als consellers executius (art. 67 EAIB), regulats a la Llei 4/2022, de 28 de juny, de Consells Insulars.

2) Totes les respostes són correctes pels següents motius:

-La resposta a) és correcta en tant l'article 10.b de la Llei 3/2003, de 26 de març, de règim jurídic de l'Administració de la CAIB (LRJCAIB) disposa que correspon als consellers, "Dirigir l'elaboració i l'execució de plans d'actuació de la conselleria i exercir-ne el control d'eficàcia i eficiència, sense perjudici d'allò que disposen la legislació de finances i la pressupostària"

-La resposta b) és correcta ja que l'article 11.i) de la citada norma estableix que corresponen als consellers, en l'àmbit de les competències materials atribuïdes a la seva conselleria, entre d'altres funcions, la següent: "reconèixer les obligacions econòmiques i proposar-ne el pagament"

-La resposta c) és correcta, en aplicació de la citada LRJCAIB i la Llei 3/2007, de Funció Pública de les Illes Balears (LFPCAIB):

a) L'article 8.3 LRJCAIB disposa que "Els consellers, mitjançant ordre, n'han de desenvolupar l'estructura orgànica bàsica d'acord amb la relació de llocs de feina vigent, per tal de determinar les funcions atribuïdes a les unitats administratives de cada conselleria."

b) L'article 10 c) LRJCAIB estableix que aquests òrgans han de "desenvolupar, mitjançant ordre i coordinadament amb la relació de llocs de feina vigent, l'estructura orgànica bàsica que determini les funcions de les unitats administratives de la conselleria."

c) L'article 11d) LRJCAIB disposa que n'han de "dirigir els recursos humans de la conselleria, d'acord amb la legislació específica".

d) L'article 6 LFPCAIB enumera les competències del conseller o consellera en matèria de funció pública.

e) L'article 13.3 LFPCAIB estableix que el "el personal al servei de l'Administració de la comunitat autònoma depèn orgànicament del conseller o de la consellera competent en matèria de funció pública i funcionalment de l'òrgan superior de la conselleria o de l'ens de dret públic on presta serveis"

-La resposta d) és correcta per aplicació de la LRJCAIB. Així, la citada norma estableix en l'article 10.1.h que els consellers han d'autoritzar i disposar les

G
O
I
B
/

despeses que no siguin de la competència del Consell de Govern i elevar-li'n a l'aprovació les que li corresponen"

3) D'altra banda, la pregunta fa esment als "consellers", en plural, quan al seu parer, entre tots ells, és el/la conseller/a en matèria de funció pública l'òrgan que té atribuïdes totes aquestes funcions.

Pel que fa a l'al·legacions presentades, és preceptiu realitzar els corresponents aclariments:

1ª al·legació: Aquesta pregunta forma part del temari del procés selectiu; concretament, del tema 2 "L'Administració pública. Diferents nivells. Administració General de l'Estat, Administració autonòmica i Administració local. El municipi. La província, publicat en data 30 de novembre de 2022.

Ara bé, la interessada cita els articles 57 i 67 del Estatut d'autonomia de les Illes Balears (EAIB), que regulen la composició i la seu del Govern autonòmic, i la composició i règim electoral dels Consells Insulars, respectivament. És a dir, cap d'aquests dos preceptes regulen les competències dels consellers (ni de la CAIB ni dels Consells). D'altra banda, l'article 67 de l'EAIB regula la composició i característiques del Consell executiu, òrgan integrat, entre d'altres, pel president del Consell insular corresponent, els vicepresidents i els consellers executius. És a dir, aquest darrer precepte tampoc determina les competències específiques dels consellers executius. Respecte a la referència normativa (lleï de consells insulars), l'aspirant tampoc especifica quin article, al seu parer, concreta les competències dels citats consellers executius.

Per finalitzar, és important destacar que les preguntes del citat tema 2 (com per exemple la pregunta núm. 23), especifiquen, en relació amb els consells insulars, si la resposta ha de tenir en compte precisament la naturalesa territorial i específica d'aquestes Administracions insulars.

Pels motius exposats, es desestima l'al·legació presentada.

2ª al·legació: En relació amb els arguments exposats per la interessada:

-La resposta a) és vertadera, en aplicació de l'art. 10.1.b de la LRJCAIB,

-La resposta b) és vertadera, tal com disposa l'article 11.i) de la LRJCAIB.

- Això no obstant, la resposta c) és incorrecta pel fet que, si bé és cert que correspon als consellers, en consonància amb l'establert en els articles 8.3 i 10.1.c (no 10.c) de la LRJCAIB, desenvolupar, mitjançant Ordre, l'estructura orgànica bàsica de la conselleria que determini les funcions de les unitats

administratives, d'altra banda, no és una funció de tots/es ells/elles la inscripció dels seus funcionaris.

En aquest sentit la LFPCAIB no recull expresament quin òrgan superior, directiu o col·legiat és competent en matèria d'inscripció del personal funcionari, i en canvi, el seu article 6 atribueix al conseller/a en matèria de funció pública, amb caràcter residual, les competències en matèria de funció pública i de personal que no estiguin expressament atribuïdes a altres òrgans.

D'altra banda, l'article 40 disposa que *"El Registre General de Personal, adscrit a la direcció general competent en matèria de funció pública, té atribuïdes les competències d'inscripció del personal al servei de l'administració autonòmica i d'anotació de tots els actes que afecten la vida administrativa d'aquest personal"*. Així, en tant el citat registre està adscrit a la Direcció general de funció pública, depenent de la conselleria de Presidència i Administracions Públiques, únicament pot ser el conseller/a en matèria de funció pública l'òrgan competent en matèria d'inscripció dels citats funcionaris.

-Resposta d) de l'examen: L'article citat per la interessada no correspon amb la resposta d) de la pregunta. Així, l'aspirant ha citat l'article 10.1.h) per a continuació fer esment a l'article 11.h de la LRJCAIB, quan realment és l'article 10.1.g) el que disposa que correspon als consellers plantejar els conflictes d'atribucions envers òrgans d'altres conselleries. Per aquest motiu, la resposta d) és correcta.

En conseqüència, es desestima aquesta al·legació.

3ª Al·legació: És rellevant destacar que el fet que la pregunta precisament faci referència a una competència (la inscripció del personal funcionari) que només és atribuïble, pels motius abans exposats, al conseller/a en matèria de funció pública (en plural), justifica que la pregunta c) és incorrecta i per tant, s'ha de mantenir la resposta publicada al solucionari.

Per tot l'exposat, es desestima aquesta al·legació.

Pregunta número 26 (torn 2) de l'examen tipus test:

La pregunta 26 està redactada en els termes següents:

- 26. La publicitat activa regulada en la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern, suposa per a les administracions públiques l'obligació de publicar:**
- a) Determinades informacions de manera proactiva.
 - b) Determinades informacions a petició de qualsevol ciutadà.
 - c) Tota la informació de manera proactiva.

d) Tota la informació a petició de qualsevol ciutadà.

El llistat de respostes correctes publicat al portal de l'opositor estableix que l'opció correcta és la a). Contra aquesta pregunta s'ha formulat una impugnació amb la finalitat que l'òrgan de selecció modifiqui la resposta publicada com a correcta (la a) per la resposta b): *Determinades informacions a petició de qualsevol ciutadà*.

En aquest sentit, la interessada al·lega resumidament, el següent:

1- Que el terme "proactiva" o "proactiu" no apareix a la Llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAP), no es recull al diccionari de llengua catalana (<https://diccionari.cat/>). No obstant això, la llei en matèria de transparència aprovada pel Parlament de Catalunya (Llei 19/2014, de 29 de desembre) sí fa servir aquest terme, però no és la norma amb la que s'ha de respondre.

D'altra banda, l'enciclopèdia catalana (<https://enciclopedia.cat/>) indica que el terme "proactiu/proactiva" és un adjectiu que textualment significa: "*Que s'avança als problemes i pren les mesures per afrontar-los de manera positiva i provocar el canvi desitjable*".

Així, aquesta definició no indica qui és el subjecte que s'avança als problemes; l'executant o el que es sol·licita.

2-La citada norma indica que la informació que amb més freqüència és sol·licitada per la ciutadania ha de ser pública de manera obligatòria. En aquest sentit, el preàmbul de la citada norma "estableix l'obligació de publicar tota la informació que amb més freqüència sigui objecte d'una sol·licitud d'accés, de manera que les obligacions de transparència s'adiguin amb els interessos de la ciutadania"

D'altra banda, la llei 19/2013 identifica el concepte de transparència amb l'acció de l'Administració de "donar a conèixer la informació relativa als seus àmbits d'actuacions i les seves obligacions. Ara bé, el dret d'accés a la informació pública és un dret subjectiu que es reconeix als ciutadans "*per a sol·licitar i obtenir la informació pública en els termes i condicions regulades per la llei*". Per això la resposta correcta és la b)

3- Les respostes c) i d) no són vàlides pel fet que fan referència a "tota la informació".

En resposta a les citades al·legacions cal assenyalar:

1- Encara que la llei 19/2013, de 9 de desembre, de transparència, accés a la informació pública i bon govern (LTAP) té per objecte, entre d'altres, regular i garantir l'exercici del dret d'accés a la informació pública, en relació amb els continguts i documents que obrin en poder dels subjectes enumerats en l'article 2, convé recalcar que el capítol II "Publicitat Activa" del Títol I "Transparència de l'activitat pública" estableix *que els subjectes enumerats en l'article 2.1 publicaran de manera periòdica i actualitzada la informació el coneixement de la qual siga rellevant per a garantir la transparència de la seua activitat relacionada amb el funcionament i control de l'actuació pública.*

És a dir: Són els subjectes esmentats (administracions públiques, organismes autònoms, etc) els que tenen l'obligació de publicar la citada informació, en relació això sí, amb les matèries especificades, entre d'altres, en els articles 7 (Informació de rellevància jurídica) i 8 (Informació econòmic-pressupostària i estadística) d'aquesta norma.

Ara bé, l'aspirant realitza una interpretació sesgada de la citada norma en el sentit que assimila el concepte de publicitat activa (articles 5 a 11) amb el Dret d'accés a la informació pública (articles 12 a 24). En efecte, tant la publicitat activa (impulsada per l'administració, com l'exercici del dret d'accés, per part de la ciutadania (en previsió de l'article 105b de la CE), a la informació pública, són manifestacions del principi de transparència, en sentit ample; de fet, la pregunta delimita amb exactitud, el marc normatiu de referència i per aquest motiu, la resposta a) "determinades informacions de manera proactiva", **és la correcta.**

Respecte al fet que el terme "proactiva" o "proactiu" no es recull a la LTAP, que és un adjectiu o que no especifica, segons la significació recollida a l'enciclopèdia catalana, qui és el subjecte que s'avança als problemes, únicament remarcar que l'aspirant ha de poder contextualitzar les respostes proporcionades en relació amb els coneixements objecte de l'examen. Per aquest motiu, el fet que la resposta no sigui una reproducció literal d'un precepte en concret, no invalida en absolut la resposta en qüestió, sempre que es deduesqui la seva validesa i s'ajusti al temari objecte de l'oposició. A més, el terme en qüestió no és un tecnicisme jurídic sinó un adjectiu utilitzat de manera freqüent.

2-Certament, tant el preàmbul com els articles 10 de la llei "Portal de transparència" i 21 "Unitats d'informació" de l'esmentada llei asseguren la obligació, per part dels subjectes inclosos dins l'àmbit d'aplicació del Títol I, de publicar la informació més sol·licitada per la ciutadania. Amb tot, això no contradiu la tesi explicada anteriorment: És evident que el principi de Transparència té una vessant activa (Publicitat Activa) mitjançant la qual els

subjectes esmentats estan obligats a publicitar les seves actuacions així com una vessant passiva (l'exercici del dret d'accés per part de la ciutadania). Per aquest motiu, la norma diferencia ambdós conceptes.

3- Certament, la llei estableix una sèrie de limitacions en relació amb la informació que pot ser publicada. En aquest sentit, l'article 5.3 disposa que seran aplicables els límits al dret d'accés a la informació pública previstos en l'article 14 i, especialment, el derivat de la protecció de dades de caràcter personal, regulat en l'article 15. Per aquest motiu, la resposta c) és falsa. En relació amb el dret d'accés, l'article 14 estableix una sèrie de limitacions al respecte. Per tant, la resposta d) també és falsa.

En conseqüència, es desestima l'al·legació presentada i es confirma la resposta a) com a correcta.

Pregunta número 36 (torn 2) de l'examen tipus test:

La pregunta 36 està redactada en els termes següents:

36. Quina de les següents no és una competència dels delegats de prevenció?

- a) Exercir una tasca de vigilància i control sobre el compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals.
- b) Promoure i fomentar la cooperació dels treballadors en l'execució de la normativa sobre prevenció de riscos laborals.
- c) Informar l'autoritat laboral sobre els accidents de treball.
- d) Col·laborar amb la direcció de l'empresa en la millora de l'acció preventiva.

El llistat de respostes correctes publicat al portal de l'opositor estableix que l'opció correcta és la c). Contra aquesta pregunta s'ha formulat una impugnació per considerar que aquesta pregunta té dues respostes correctes: La resposta a) i la resposta c). Aquesta darrera és la que s'ha publicat com a correcta.

Resposta a): Exercir una tasca de vigilància i control sobre el compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals

Resposta c): Informar l'autoritat laboral sobre els accidents de treball

Els arguments exposats per la interessada són els següents:

1- Si bé és cert que no és funció dels delegats de prevenció informar a l'autoritat laboral sobre els accidents de treball (resposta c), d'altra banda, la Inspecció de Treball i Seguretat Social també exerceix junt als delegats de prevenció una tasca de vigilància i control sobre el compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals.

2- En tant la resposta a) no és una transcripció literal d'un precepte i l'enunciat no especifica el marc normatiu de referència (Llei 31/1995, de 8 de novembre, de Prevenció de Riscs Laborals), no s'ha de descartar la resposta a) com a vàlida.

En resposta a les citades al·legacions cal assenyalar:

1- L'article 36 de la Llei 31/1995, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals enumera les competències i facultats dels delegats de prevenció, entre les que es recullen expressament 3 de les 4 respostes de la citada pregunta :

-Exercir les tasques de vigilància i control sobre el compliment de la normativa de prevenció de riscos laborals (art. 36.1.d). Resposta a)

-Col·laborar amb la direcció de l'empresa en la millora de l'acció preventiva (art. 36.1.a). Resposta d)

-Promoure i fomentar la cooperació dels treballadors en l'execució de la normativa sobre prevenció de riscos laborals (Art. 36.1.b)
Resposta b)

D'altra banda, no és competència dels delegats de prevenció, tal com reconeix la interessada, informar l'autoritat laboral sobre els accidents de treball. Ara bé, l'aspirant al·lega que també correspon a la Inspecció de Treball i Seguretat Social dur a terme aquesta tasca. En aquest sentit, l'article 9.1 de la citada norma disposa que «correspon a la Inspecció de Treball i Seguretat Social la funció de la vigilància i control de la normativa sobre prevenció de riscos laborals».

En relació amb aquest extrem és important subratllar que en cap cas s'està afirmant que les competències enumerades siguin exclusives dels delegats de prevenció: Així, pot donar-se perfectament el supòsit, com és el cas, que una Administració i un representant dels treballadors tinguin funcions relatives a un determinat àmbit competencial o funcional. De fet, poden ser inclús complementàries. El que és indubtable és que la resposta a) es correspon amb una competència dels delegats de prevenció.

2- La resposta a), com s'ha exposat, és una reproducció literal de l'article 36.1.d) de la llei de referència i per aquest motiu, no és cert que no sigui un

precepte literal de la norma. A més, és important remarcar que l'aspirant ha de poder contextualitzar les respostes proporcionades en relació amb els coneixements objecte de l'examen. Per aquest motiu, el fet que la resposta no sigui una reproducció literal d'un precepte en concret, no invalida en absolut la resposta en qüestió, sempre que es deduesqui la seva validesa i s'ajusti al temari objecte de l'oposició.

Per acabar, aquesta pregunta forma part del temari del procés selectiu; concretament la núm.38 del tema 9 "La prevenció de riscos laborals. Riscos i mesures preventives associades al lloc de treball, publicat en data 30 de novembre de 2022", i és evident que el marc normatiu de referència és la citada Llei, de 8 de novembre, de prevenció de riscos laborals.

Per tot l'exposat, es desestima l'al·legació presentada.

Pregunta número 40 (torn 2) de l'examen tipus test:

La pregunta 40 està redactada en els termes següents:

40. L'article 14 de la Constitució espanyola proclama el dret a la igualtat i a la no-discriminació per motius de:

- a) Naixement, raça, sexe, nacionalitat i opinió.
- b) Naixement, raça, sexe, religió i opinió.
- c) Naixement, raça, sexe, religió, opinió i qualsevol altra circumstància personal o social.
- d) Lloc d'origen, ètnia, espiritualitat, opinió i qualsevol altra circumstància personal o social.

El llistat de respostes correctes publicat al portal de l'opositor estableix que l'opció correcta és la c). Contra aquesta pregunta s'han formulat tres impugnacions.

Els aspirants al·leguen que la resposta c) no coincideix amb la redacció de l'article 14 de la CE, que disposa literalment:

Los españoles son iguales ante la ley, sin que pueda prevalecer discriminación alguna por razón de nacimiento, raza, sexo, religión, opinión o cualquier otra condición o circunstancia personal o social.

Així, la conjunció "i" utilitzada a la resposta c), en tant estableix una condició inclusiva, atorga en conseqüència una significació diferent al precepte.

La base 6 de l'Annex 3 de la convocatòria disposa que l'òrgan de selecció pot acordar l'anul·lació d'alguna pregunta si es compleixen els supòsits establerts, entre el que s'inclou que totes les respostes plantejades siguin incorrectes. Una vegada analitzat l'article 14 de la CE, aquest Tribunal accepta les al·legacions presentades i, en conseqüència, **s'anul·la la pregunta.**

Palma, 21 de febrer de 2024

El president del Tribunal

Miquel Solivellas Aguiló

